

ikke var specielt hensigtsmæssigt, at vi havde så stor en begunstiggelse på kapitalpension, når man kunne hæve med en afgift på 40 pct., som det ene, og som det andet, at man dér igen ikke ønskede at begunstige specielt sumudbetalinger i forhold til rateudbetalinger.

Så jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at der er lidt at tænke over frem til tredjebehandlingen. Men i øvrigt rigtig mange tak for tilslutningen til det, der er hovedelementet i det her forslag.

Og så vil jeg selvfølgelig gøre mig umage for at svare hurtigt og grundigt på alle de spørgsmål, der kommer under udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 145: Forslag til lov om fuldbyrdelse af straf m.v.
Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 8/12 99).

Sammen med denne sag foretoges:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 146: Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Ændringer som følge af straffuldbyrdelsesloven, afskaffelse af hæftestrafpen og prøveløsladelse af livstidsdømte m.v.).
Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 8/12 99).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Disse lovforslag bygger på et grundigt forarbejde i Straffelovrådet, og det er store og ganske omfattende forslag. Denne første behandling er da heller ikke stedet til at komme ind på de mange detaljer i forslagene; de egner sig mere til et udvalgsarbejde.

Jeg vil gerne understrege, at selve grundideen i forslaget om straffuldbyrdelse er en principiel og væsentlig reform. I dag er det sådan, at straffuldbyrdelse er reguleret af nogle forholdsvis få lovbestemmelser i straffeloven suppleret med et meget, meget betydeligt antal administrative forskrifter.

Med forslaget ændres denne situation, idet reglerne for straffuldbyrdelse, herunder også de indsattes rettigheder og pligter, nu flyttes fra administrative forskrifter til egentlig lovgivning. Og det er efter Socialdemokratiets opfattelse et stort fremskridt både set fra en demokratisk synsvinkel og fra en retssikkerheds synsvinkel.

Regler, som går meget tæt på mennesker, mennesker, der jo oven i købet som her befinder sig i en speciel situation, bør fastsættes ved love vedtaget af Folketinget og ikke ved nok så gode administrative forskrifter.

Begrebet retssikkerhed optræder ofte i den politiske debat, og det er godt, for et anstændigt samfund er karakteriseret ved, at det yder retssikkerhed for alle sine borgere. Og det er jo ikke så svært, når det drejer sig om alle de ordentlige, pæne borgere, som befinder sig på den rigtige side af loven. Men den egentlige lakmusprøve for et retssamfund er, hvorledes vi behandler dem, vi ikke bryder os om, de kriminelle, lovovertræderne, de skidte knægte, som vi dømmer og straffer. Vil vi yde dem samme retssikkerhed, som vi andre pæne mennesker får, eller skal de have en tillægsstraf i form af andre og noget ringere vilkår?

Forslagene her lægger op til at styrke de indsattes rettigheder, så de er på linje med rettighederne i det civile samfund, så langt det nu engang kan lade sig gøre. Der åbnes således op for erstatning for uberettigede indgreb under afsoningen. Det kan være strafcelle eller det kan være afskæring fra omgang med andre, eller hvad det nu ellers er – helt på linje med at vi andre får erstatning, hvis vi er udsat for en uberettiget anholdelse.